

31994L0019

L 135/5

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

31.5.1994

ДИРЕКТИВА 94/19/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 30 май 1994 година
относно схемите за гарантиране на депозити

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 57, параграф 2, първо и трето изречение от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, посочена в член 189б от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че в съответствие с целите на Договора, хармоничното развитие на дейностите на кредитните институции в цялата Общност следва да се подпомага чрез премахването на всички ограничения върху правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги, като същевременно се повишава стабилността на банковата система и защитата на вложителите;

като имат предвид, че при премахване на ограниченията върху дейността на кредитните институции трябва да се вземе предвид положението, което може да възникне, ако депозити в кредитна институция, която има клонове в други държави-членки, станат неналични; като имат предвид, че е наложително да се осигури хармонизирано минимално ниво на защита на депозитите, където и да се намират депозитите в Общността; като имат предвид, че такава защита на депозитите е също толкова съществена, както и разумните правила за изграждането на единния банков пазар;

като имат предвид, че в случай на закриване на неплатежоспособна кредитна институция, вложителите във всички клонове, намиращи се в държава-членка, различна от тази, в която се намира главното управление на кредитната институция, трябва да бъдат защитени от същата схема за гарантиране като другите вложители в институцията;

като имат предвид, че разходите на кредитните институции по участие в схема за гарантиране нямат отношение към разходите, които биха възникнали в резултат на масово изтегляне на банкови депозити не само от кредитна институция в затруднение, но също така и от стабилни институции, след загуба на доверието на вложителите в стабилността на банковата система;

като имат предвид, че действията, които държавите-членки са предприели в отговор на Препоръка 87/63/ЕИО на Комисията от 22 декември 1986 г. относно въвеждането на схеми за гарантиране на депозити в Общността ⁽⁴⁾, не са постигнали напълно желаните резултат; като имат предвид, че това положение може да се окаже в ущърб на правилното функциониране на вътрешния пазар;

като имат предвид, че Втора директива 89/646/ЕИО на Съвета от 15 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции, която изменя и допълва Директива 77/780/ЕИО ⁽⁵⁾, предвижда система за единна оторизация на всяка кредитна институция и надзора ѝ от органите в държавата-членка по произход, която влезе в сила на 1 януари 1993 г.;

като имат предвид, че вече не е необходимо разрешение за клон в никоя приемаща държава-членка, тъй като единното разрешение е валидно в цялата Общност, а платежоспособността на клона ще се контролира от компетентните органи на държавата-членка по произход; като имат предвид, че това положение оправдава обхващането на всички клонове на една и съща кредитна институция, установени в Общността посредством единствена схема за гарантиране; като имат предвид, че тази схема може да бъде само онази, която съществува за тази категория институции в държавата, в която се намира главното управление на институцията, по-специално поради връзката, която съществува между надзора върху платежоспособността на клона и участието му в схема за гарантиране на депозити;

като имат предвид, че хармонизирането трябва да се ограничи до основните елементи на схемите за гарантиране на депозити и в рамките на много кратък период да осигури плащания под гаранция, изчислени на базата на хармонизирано минимално ниво;

като имат предвид, че схемите за гарантиране на депозити трябва да се намесят веднага след като депозитите станат неналични;

като имат предвид, че е уместно да се изключат от обхвата по-специално депозитите, направени от кредитни институции от тяхно име и за тяхна сметка; като имат предвид, че това не трябва да засяга правото на схемите за гарантиране да вземат необходимите мерки за спасяване на кредитна институция, която е изпаднала в затруднение;

⁽¹⁾ ОВ С 163, 30.6.1992 г., стр. 6 и ОВ С 178, 30.6.1993 г., стр. 14.

⁽²⁾ ОВ С 332, 16.12.1992 г., стр. 13.

⁽³⁾ ОВ С 115, 26.4.1993 г., стр. 96 и Решение на Европейския парламент от 9 март 1994 г. (ОВ С 91, 28.3.1994 г.).

⁽⁴⁾ ОВ L 33, 4.2.1987 г., стр. 16.

⁽⁵⁾ ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 1. Директива, изменена с Директива 92/30/ЕИО (ОВ L 110, 28.4.1992 г., стр. 52).

като имат предвид, че хармонизирането на схеми за гарантиране на депозити в рамките на Общността не поставя под въпрос съществуването на действащи системи, предназначени за защита на кредитните институции, по-специално като осигуряват тяхната платежоспособност и ликвидност, така че депозитите в такива кредитни институции, включително и в техните клонове, установени в други държави-членки, да не станат неналични; като имат предвид, че такива алтернативни системи, с различна защитна цел, при определени условия могат да се считат от компетентните органи като отговарящи на целите на настоящата директива; като имат предвид, че тези компетентни органи ще трябва да проверят спазването на тези условия;

като имат предвид, че няколко държави-членки имат схеми за защита на депозити, за които отговарят професионални организации, други държави-членки имат схеми, установени и регулирани на законова основа, и някои схеми, въпреки че са установени на договорна основа, частично се регулират от закона; като имат предвид, че това разнообразие от статuti поставя проблем само по отношение на задължителното членство и изключването от такива схеми; като имат предвид, че следователно е необходимо да се предприемат стъпки за ограничаване на възможностите на схемите в тази област;

като имат предвид, че запазването в Общността на схеми, предоставящи покритие на депозити, което е по-голямо от хармонизирания минимум, може, в рамките на същата територия, да доведе до несъразмерност на компенсациите и до неравноправни условия за конкуренция между националните институции и клоновете на институции от други държави-членки; като имат предвид, че с цел да се противодейства на тези недостатъци, клоновете следва да бъдат оторизирани да се присъединят към схемите на приемащите страни, така че да могат да предложат на своите вложители същите гаранции, като предлаганите от схемите на страните, в които се намират; като имат предвид, че е уместно след определен брой години Комисията да докладва до каква степен клоновете са използвали тази възможност и за трудностите, които те или схемите за гарантиране са срещнали при прилагането на тези разпоредби; като имат предвид, че не е изключено схемите на държавите-членки по произход сами да предложат такова допълнително покритие при условията, които такива схеми могат да определят;

като имат предвид, че е възможно да бъдат предизвикани смущения на пазара от клонове на кредитни институции, които предлагат нива на покритие по-големи от онези, предлагани от кредитни институции, оторизирани в приемащите държави-членки; като имат предвид, че не е уместно нивото на обхвата на покритие, предлагано от схемите за гарантиране да се превърне в инструмент за конкуренция; като имат предвид, че следователно е необходимо поне по време на един първоначален период да се предвиди, че нивото и обхватът на покритие, предлагани от схемите на държавата-членка по произход на вложители в клонове, намиращи се в друга държава-членка, да не надвишават максималното ниво и обхват, предлагани от съответната схема в приемащата държава-членка; като имат предвид, че възможните смущения на

пазара трябва да се преразгледат след определен брой години на базата на придобития опит и в светлината на развитието на банковия сектор;

като имат предвид, че по принцип настоящата директива изисква всяка кредитна институция да се присъедини към схема за гарантиране на депозити; като имат предвид, че директивите, регулиращи приемането на всяка кредитна институция, чието главно управление е в страна, която не е членка, и по-специално Първата директива на Съвета (77/780/ЕИО) от 12 декември 1977 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции⁽¹⁾, позволяват на държавите-членки да решават дали и при какви условия да разрешат клоновете на такива кредитни институции да функционират в рамките на тяхната територия; като имат предвид, че такива клонове няма да се ползват от свободата да предоставят услуги съгласно втория параграф на член 59 от Договора, нито от правото на установяване в държави-членки, различни от тези, в които са установени; като имат предвид, че съответно дадена държава-членка, която допуска такива клонове, трябва да реши как да прилага принципите на настоящата директива спрямо такива клонове, в съответствие с член 9, параграф 1 от Директива 77/780/ЕИО и с необходимостта от защита на вложителите и поддържане на интегритета на финансовата система; като имат предвид, че е от съществено значение вложителите в такива клонове да бъдат напълно информирани за гаранционните договорености, които ги засягат;

като имат предвид, че от една страна, минималното гаранционно ниво, предписано в настоящата директива, не трябва да оставя твърде голяма част от депозитите без защита, в интерес както на защитата на потребителите, така и на стабилността на финансовата система; като имат предвид, че от друга страна, не би било уместно да се налага в цялата Общност ниво на защита, което в определени случаи би могло да насърчи неразумното управление на кредитни институции; като имат предвид, че трябва да се вземат предвид разходите за финансиране на схемите; като имат предвид, че изглежда разумно да се определи хармонизираното минимално ниво на гаранция на 20 000 ЕСУ; като имат предвид, че може да се окажат необходими ограничени преходни договорености, за да се даде възможност на схемите да се съобразят с тази цифра;

като имат предвид, че някои държави-членки предлагат на вложителите покритие на техните депозити, което е по-голямо от хармонизираното минимално ниво на гаранция, предвидено в настоящата директива; като имат предвид, че не изглежда уместно да се изисква такива схеми, някои от които са въведени едва наскоро, съгласно Препоръка 87/63/ЕИО, да бъдат изменени и допълнени в това отношение;

като имат предвид, че държава-членка трябва да е в състояние да изключва определени категории специално изброени депозити

(1) ОВ L 322, 17.12.1977 г., стр. 30. Директива, последно изменена с Директива 89/646/ЕИО (ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 1).

или вложители, ако не смята че те се нуждаят от специална защита, от гаранциите, предлагани от схемите за гарантиране на депозити;

като имат предвид, че в определени държави-членки, с цел да се насърчат вложителите да проверяват внимателно качеството на кредитните институции, неналичните депозити не се възстановяват напълно; като имат предвид, че такива практики трябва да бъдат ограничени по отношение на депозити, които попадат под минималното хармонизирано ниво;

като имат предвид, че се запазва принципът на хармонизиран минимален лимит на вложител, а не на депозит; като имат предвид, че следователно е уместно да се вземат предвид депозити, направени от вложители, които или не се посочват като титуляри на сметка, или не са еднолични титуляри; като имат предвид, че лимитът трябва следователно да се прилага по отношение на всеки вложител, който може да бъде идентифициран; като имат предвид, че това не трябва да се прилага по отношение на предприятията за колективно инвестиране, които са предмет на специални права за защита, които не се прилагат по отношение на горепосочените депозити;

като имат предвид, че информацията е съществен елемент от защитата на вложителите и следователно трябва също да бъде предмет на минимален брой задължителни разпоредби; като имат предвид обаче, че нерегулираното използване за рекламни цели, чрез позовавания на сумата и обхвата на схемите за гарантиране на депозити може да засегне стабилността на банковата система или доверието на вложителите; като имат предвид, че държавите-членки трябва да установят правила за ограничаване на такова позоваване;

като имат предвид, че при конкретни случаи, в определени държави-членки, в които няма схеми за гарантиране на депозити за определени класове кредитни институции, които приемат само изключително малка част от депозитите, въвеждането на такава система в някои случаи може да отнеме повече време от това, предвидено за въвеждането на настоящата директива; като имат предвид, че в такива случаи преходно отклонение от изискването за участие в схема за гарантиране на депозити може да бъде оправдано; като имат предвид обаче, че ако такива кредитни институции функционират в чужбина, държава-членка би имала правото да изисква тяхното участие в схема за гарантиране на депозити, която тя е установила;

като имат предвид, че не е задължително, в рамките на настоящата директива, да се хармонизират методите за финансиране на схеми за гарантиране на депозити или на самите кредитни институции, като се има предвид, от една страна, че разходите по финансиране на такива схеми трябва да се поемат по принцип от самите кредитни институции и, от друга страна, че финансовите възможности на такива схеми трябва да са пропорционални на техните задължения; като имат предвид, че това, обаче, не трябва да застрашава стабилността на банковата система на съответната държава-членка;

като имат предвид, че настоящата директива може да не доведе до резултат, при който държавите-членки или техните компетентни органи да станат отговорни по отношение на вложителите, ако са осигурили официалното въвеждане и признаване на една или повече схеми за гарантиране на депозити или на самите кредитни институции, и са осигурили компенсирането или защитата на вложителите съгласно условията, предписани от настоящата директива;

като имат предвид, че защитата на депозитите е съществен елемент от изграждането на вътрешния пазар и задължително допълнение към системата за надзор на кредитни институции предвид солидарността, която тя създава между всички институции на даден финансов пазар в случай на фалит на някоя от тях,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

1. „депозит“ означава всяко кредитно салдо, което се получава в резултат на средства, оставени по сметка или от временни положения, произтичащи от обичайни банкови сделки, и което дадена кредитна институция трябва да изплати, съгласно приложимите правни и договорни условия, както и всеки дълг, доказан чрез сертификат, издаден от кредитна институция.

Акции в *building societies* в Обединеното кралство и Ирландия, с изключение на онези с капиталов характер, обхванати от член 2, се разглеждат като депозити.

Облигациите, които отговарят на условията, предписани в член 22, параграф 4 от Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК) ⁽¹⁾, не се считат за депозити.

С цел изчисляването на кредитно салдо, държавите-членки прилагат правилата и разпоредбите, свързани с прихващането и насрещните вземания, съгласно правните и договорни условия, приложими по отношение на депозит;

2. „обща сметка“ означава сметка, открита на имената на две или повече лица, или такава, върху която права имат две или повече лица, и по която може да се оперира срещу подпис на едно или повече от тези лица;

3. „неналичен депозит“ означава депозит, който е дължим и платим, но не е бил платен от кредитна институция, съгласно правните и договорни условия, приложими към него, когато е налице едно от следните обстоятелства:

i) съответните компетентни органи са установили, че по тяхното виждане съответната кредитна институция изглежда неспособна за момента, по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозита и, че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи.

Компетентните органи установяват това колкото е възможно по-скоро и най-късно 21 дни след като установят за първи път, че дадена кредитна институция не е изплатила депозити, които са дължими и изискуеми; или

ii) съдебен орган е издал решение по причини, които са пряко свързани с финансовото състояние на кредитната

⁽¹⁾ ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 88/220/ЕИО (ОВ L 100, 19.4.1988 г., стр. 31).

институция, чието действие суспендира възможността на вложителите да предявят претенциите си срещу нея, ако това стане преди да бъде установено посоченото по-горе;

4. „кредитна институция“ означава предприятие, чието дейност е да получава от обществото депозити или други възстановими средства и да предоставя кредити за своя собствена сметка;
5. „клон“ означава място на стопанска дейност, което представлява юридически зависима част от кредитна институция, и което пряко осъществява всички или част от операциите, присъщи за дейността на кредитните институции; всички клонове, установени в една и съща държава-членка от кредитна институция, чието главно управление се намира в друга държава-членка, се считат за един клон.

Член 2

Схемите за гарантиране изключват от плащане:

- съгласно член 8, параграф 3, депозити, направени от други кредитни институции от тяхно име и за тяхна собствена сметка,
- всички инструменти, които биха могли да попаднат в рамките на определението за „собствени средства“ в член 2 от Директива 89/299/ЕИО на Съвета от 17 април 1989 г. относно собствения капитал на кредитни институции ⁽¹⁾,
- депозити, произтичащи от сделки във връзка с които има присъда за пране на пари, както е определено в член 1 на Директива 91/308/ЕИО на Съвета от 10 юни 1991 г. относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на прането на пари ⁽²⁾.

Член 3

1. Всяка държава-членка осигурява в рамките на нейната територия да бъдат въведени и официално признати една или повече схеми за гарантиране на депозити. С изключение на обстоятелствата, предвидени във втората алинея и в параграф 4, никоя кредитна институция, оторизирана в тази държава-членка, съгласно член 3 на Директива 77/780/ЕИО не може да приема депозити, ако не участва в такава схема.

Държава-членка може, обаче, да освободи кредитна институция от задължението да участва в схема за гарантиране на депозити, когато тази кредитна институция е включена в системата, която защитава самата кредитна институция, и по-специално осигурява нейната ликвидност и платежоспособност, като по този начин гарантира защита на вложителите най-малко еквивалентна на тази, предоставяна от схема за гарантиране на депозити и която, съгласно становището на компетентните органи, удовлетворява следните условия:

- системата трябва да съществува и да е официално призната в момента на приемане на настоящата директива,
- системата трябва да е предназначена да предотвратява депозити в кредитни институции, участващи в системата, да станат неналични и да разполага с необходимите ресурси за тази цел,
- системата не трябва да се състои от гаранция, предоставена на кредитна институция от самата държава-членка или от някоя от нейните местни или регионални органи,
- системата трябва да осигурява вложителите да бъдат информирани в съответствие със сроковете и условията, определени в член 9.

Онези държави-членки, които използват тази възможност, информират съответно Комисията; по-специално уведомяват Комисията за характеристиките на всяка такава защитна система и за кредитните институции, обхванати от нея, както и за всички последващи промени в предоставената информация. Комисията информира Банковия консултативен комитет за това.

2. Ако кредитна институция не спазва присъщите ѝ задължения като участник в схема за гарантиране на депозити, компетентните органи, които са издали оторизацията ѝ, се уведомяват и, в сътрудничество със схемата за гарантиране, предприемат всички необходими мерки, включително налагането на санкции, за да осигурят спазването на задълженията от страна на кредитната институция.

3. Ако тези мерки не успеят да осигурят спазването на задълженията от страна на кредитната институция, схемата може, когато националното право позволява изключването на даден член, с изричното съгласие на компетентните органи, да даде не по-малко от 12-месечно предизвестие за намерението си да изключи кредитната институция от участие в схемата. Депозити, направени преди изтичането на срока на предизвестие, се покриват напълно от схемата. Ако при изтичането на срока на предизвестие кредитната институция не е спазила задълженията си, схемата за гарантиране може, също с изричното съгласие на компетентните органи, да предприеме действия по изключване.

4. Когато националното право позволява и с изричното съгласие на компетентните органи, които са издали оторизацията ѝ, кредитна институция, изключена от схема за гарантиране на депозити, може да продължи да приема депозити, ако преди изключването ѝ е направила алтернативни гаранционни договорености, които осигуряват на вложителите ниво и обхват на защита, най-малко еквивалентни на тези, предлагани от официално признатата схема.

5. Ако кредитна институция, чието изключване е предложено съгласно параграф 3, не е в състояние да направи алтернативни договорености, които отговарят на условията, предвидени в параграф 4, то компетентните органи, които са издали разрешението ѝ, я отменят незабавно.

Член 4

1. Схемите за гарантиране на депозити, въведени и официално признати в държава-членка, в съответствие с член 3, параграф 1,

⁽¹⁾ ОВ L 124, 5.5.1989 г., стр. 16. Директива, последно изменена с Директива 92/16/ЕИО (ОВ L 75, 21.3.1992 г., стр. 48).

⁽²⁾ ОВ L 166, 28.6.1991 г., стр. 77.

обхващат вложителите в клонове, установени от кредитни институции в други държави-членки.

До 31 декември 1999 г. нито нивото, нито обхватът, включително процентът на предоставяното покритие, не следва да надвишават максималното ниво или обхвата на покритие, предлагани от съответната схема за гарантиране в рамките на територията на приемащата държава-членка.

Преди тази дата Комисията изготвя доклад въз основа на придобития опит по прилагането на втората алинея и разглежда необходимостта от запазването на тези договорености. Когато е уместно, Комисията представя предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета, с оглед да се продължи срока на тяхната валидност.

2. Когато нивото и/или обхватът, включително процентът на покритие, предоставяни от схемите за гарантиране на приемащата държава-членка, надвишават нивото и/или обхвата на покритие, предоставяни в държавата-членка, в която е оторизирана дадена кредитна институция, приемащата държава-членка осигурява наличието на официално призната схема за гарантиране на депозити в рамките на нейната територия, към която даден клон може да се присъедини доброволно, за да допълни гаранцията, която неговите вложители вече притежават по силата на участието му в схема на държавата-членка по произход.

Схемата, към която се присъединява клонът, обхваща категорията институции, към която той принадлежи или към която се доближава най-много в приемащата държава-членка.

3. Държавите-членки осигуряват създаването на обективни и общоприложими условия за участие на клон в схема на приемащата държава-членка, в съответствие с параграф 2. Приемането зависи от условието за изпълнение на съответните задължения за участие, и по-специално, плащането на всякакви вноски и други такси. Държавите-членки следват ръководните принципи, изложени в приложение II, при прилагане на настоящия параграф.

4. Ако даден клон, на който е предоставено доброволно участие, съгласно параграф 2, не спазва присъщите му задължения като участник в схема за гарантиране на депозити, компетентните органи, които са издали оторизацията, се уведомяват и, в сътрудничество със схемата за гарантиране, предприемат необходимите мерки, за да осигурят спазването на горепосочените задължения.

Ако тези мерки не успеят да осигурят спазването на горепосочените задължения от страна на клона, след подходящ период на предизвестие от не по-малко от 12 месеца, схемата за гарантиране може, със съгласието на компетентните органи, които са издали разрешението, да изключи клона. Депозити, направени преди датата на изключване, продължават да бъдат обхванати от доброволната схема до датите на падежа им. Вложителите се информират за оттеглянето на допълнителното покритие.

5. Комисията докладва за действието на параграфи 2, 3 и 4 не по-късно от 31 декември 1999 г. и, ако е уместно, предлага изменения и допълнения към тях.

Член 5

Депозити, притежавани в момента, когато оторизацията на кредитна институция, оправомощена съгласно член 3 от Директива 77/780/ЕИО, е оттеглена, продължават да бъдат обхванати от схемата за гарантиране.

Член 6

1. Държавите-членки проверяват дали клоновете, установени от кредитна институция, чийто главно управление се намира извън Общността, имат покритие, еквивалентно на това, предвидено от настоящата директива.

В противен случай, държавите-членки могат съгласно член 9, параграф 1 от Директива 77/780/ЕИО да поставят като условие клоновете, установени от кредитна институция, чийто главно управление се намира извън Общността, да се присъединят към схеми за гарантиране на депозити, действащи в рамките на техните територии.

2. На съществуващите и потенциални вложители в клонове, установени от кредитна институция, чието главно управление се намира извън Общността, се предоставя от страна на кредитната институция цялата релевантна информация, отнасяща се до гаранционните договорености, които покриват техните депозити.

3. Информацията, посочената в параграф 2, се предоставя на официалния език или езици на държавата-членка, в която е установен клон, по начин предписан от националното законодателство и се изготвя в ясна и разбираема форма.

Член 7

1. Схемите за гарантиране на депозити поставят като условие съвкупните депозити на всеки вложител да бъдат покрити до сума от 20 000 ECU в случай, че депозитите станат неналични.

До 31 декември 1999 г. държавите-членки, в които в момента на приемане на настоящата директива, депозитите не са имали покритие до сумата от 20 000 ECU, могат да запазят максималната сума, определена в техните схеми за гарантиране, при условие че тази сума е не по-малко от 15 000 ECU.

2. Държавите-членки могат да предвидят определени вложители или депозити да бъдат изключени от гаранция или да бъдат гарантирани на по-ниско ниво. Тези изключения са изброени в приложение I.

3. Настоящият член не възпрепятства запазването или приемането на разпоредби, които предлагат по-голямо или по-пълно покритие на депозити. По-специално схемите за гарантиране на депозити могат, по социални съображения, да покриват определени видове депозити изцяло.

4. Държавите-членки могат да ограничат гаранцията, предвидена в параграф 1 или тази, посочена в параграф 3, до определен процент от депозитите. Гарантираният процент, обаче, трябва да бъде равен или да надвишава 90 % от съвкупните депозити, докато сумата, която трябва да бъде изплатена по гаранцията, достигне сумата, посочена в параграф 1.

5. Сумата, посочена в параграф 1, се преразглежда периодично от Комисията поне веднъж на всеки пет години. Ако е уместно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета предложение за директива за коригиране на сумата, посочена в параграф 1, като се отчита по-специално развитието на банковия сектор и икономическото и монетарно положение в Общността. Първото преразглеждане няма да стане по-рано от пет години след края на периода, упоменат в член 7, параграф 1, втора алинея.

6. Държавите-членки осигуряват правото на вложителя на компенсация да може да бъде предмет на действие от страна на вложителя срещу схемата за гарантиране на депозитите.

Член 8

1. Ограниченията, посочени в член 7, параграфи 1, 3 и 4 се прилагат по отношение на съвкупните депозити, направени в една и съща кредитна институция, независимо от броя на депозитите, валутата и местонахождението в рамките на Общността.

2. Делът на всеки вложител в общата сметка се взема предвид при изчисляването на лимитите, предвидени в член 7, параграфи 1, 3 и 4.

При липса на специални разпоредби, такава сметка се разделя поравно между вложителите.

Държавите-членки могат да предвидят, че депозити по сметка, върху която имат права две или повече лица като членове на стопанско сдружение, асоциация или групировка от подобен характер, без да са юридически лица, могат да бъдат разглеждани в съвкупност и като направени от един единствен вложител, с цел изчисляването на лимитите, предвидени в член 7, параграфи 1, 3 и 4.

3. Когато вложителят няма абсолютно право върху сумите по сметка, лицето, което има абсолютно право, се покрива от гаранцията, при условие че това лице е било идентифицирано или може да бъде идентифицирано преди датата, на която компетентните органи извършат установяването, описано в член 1, параграф 3, i), или когато съдебният орган постанови решението, описано в

член 1, параграф 3, ii). Ако има няколко лица с абсолютно право, делът на всяко от тях, съгласно договореностите за управление на сумите, се взема предвид при изчисляването на лимитите, предвидени в член 7, параграфи 1, 3 и 4.

Настоящата разпоредба не се прилага по отношение на предприятия за колективно инвестиране.

Член 9

1. Държавите-членки осигуряват кредитните институции да предоставят на съществуващите и потенциални вложители необходимата информация за идентифицирането на схемите за гарантиране на депозити, на която са членове институцията и клоновете ѝ в Общността или всяка алтернативна договореност, предвидена в член 3, параграф 1, втора алинея или в член 3, параграф 4. Вложителите се информират за разпоредбите на схемата за гарантиране на депозити или на всяка приложима алтернативна договореност, включително за сумата и обхвата на покритието, предлагани от схемата за гарантиране. Тази информация се предоставя по лесен за разбиране начин.

Освен това, при поискване се предоставя информация относно условията за компенсиране и формалностите, които трябва да бъдат изпълнени за получаване на компенсация.

2. Информацията, предвидена в параграф 1, се предоставя по начин, определен от националното право, на официалния език или езици на държавата-членка, в която е установен клонът.

3. Държавите-членки установяват правила, които ограничават използването за рекламни цели на информацията, посочена в параграф 1, за да се избегне такова използване, което да засегне стабилността на банковата система или доверието на вложителите. По-специално, държавите-членки могат да ограничат такава реклама до фактическо позоваване на схемата, в която участва кредитната институция.

Член 10

1. Схемите за гарантиране на депозити следва да бъдат в състояние да изплащат надлежно доказаните претенции на вложителите, по отношение на неналични депозити, в рамките на три месеца от датата, на която компетентните органи извършат установяването, описано в член 1, параграф 3, i) или съдебният орган постанови решението, описано в член 1, параграф 3, ii).

2. При напълно изключителни обстоятелства и в специални случаи дадена схема за гарантиране може да се обърне към компетентните органи за удължаване на срока. Такова удължаване не може да надвишава три месеца. Компетентните органи могат, по искане на схемата за гарантиране, да предоставят не повече от две допълнителни удължавания, като никое от тях не може да надвишава три месеца.

3. Срокът, определен в параграфи 1 и 2, не може да се използва от схема за гарантиране с цел да се откаже предимството на

гаранция на вложител, който не е бил в състояние да предяви навреме правата си за плащане по гаранция.

4. Документите, отнасящи се до условията, които трябва да бъдат изпълнени и формалностите, които трябва да бъдат извършени за получаване на право за плащане по гаранцията, посочени в параграф 1, се изготвят с подробности по начин, предписан от националното законодателство и на официалния език или езици на държавата-членка, в която се намира гарантираният депозит.

5. Независимо от срока, определен в параграфи 1 и 2, когато вложител или всяко лице, имащо пълно или частично право върху суми по сметка, е обвинено в правонарушение, произтичащо от или свързано с пране на пари, както е определено в член 1 на Директива 91/308/ЕИО, схемата за гарантиране може да суспендира всякакви плащания до постановяването на съдебно решение.

Член 11

Без това да засяга никакви други права, които те могат да притежават съгласно националното законодателство, схемите, които извършват плащания по гарантирани суми имат право на въстъпване в правата на вложителите при ликвидационни производства, за сума, равна на техните плащания.

Член 12

Независимо от член 3, институциите, оторизирани в Испания или Гърция и изброени в приложение III, се освобождават от изискването за участие в схема за гарантиране на депозити до 31 декември 1999 г.

Такива кредитни институции следва изрично да предупреждават своите съществуващи или потенциални вложители за факта, че не участват в никаква схема за гарантиране на депозити.

По време на този период, ако някоя такава кредитна институция установи или е установила клон в друга държава-членка, тази държава-членка може да поиска този клон да участва в схема за гарантиране на депозити, създадена в рамките на нейната територия, при условия, съответстващи на онези, определени в член 4, параграфи 2, 3 и 4.

Член 13

В списъка на оторизираните кредитни институции, който се изисква да бъде изготвен съгласно член 3, параграф 7 на Директива 77/780/ЕИО, Комисията посочва статута на всяка кредитна институция по отношение на настоящата директива.

Член 14

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива до 1 юли 1995 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текстовете на основните разпоредби от националното си право, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 15

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 16

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 30 май 1994 година.

За Европейския парламент

Председател

E. KLEPSCH

За Съвета

Председател

G. ROMEOS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на изключенията, посочени в член 7, параграф 2

1. Депозити на финансови институции, както е определено в член 1, параграф 6 от Директива 89/646/ЕИО.
2. Депозити на застрахователни предприятия.
3. Депозити на правителството и централните административни власти.
4. Депозити на провинциални, регионални, местни и общински власти.
5. Депозити на предприятия за колективно инвестиране.
6. Депозити на пенсионни фондове.
7. Депозити на самите директори, ръководители, лично отговорни членове на кредитна институция, притежатели на най-малко 5 % от капитала на кредитната институция, лица отговорни за провеждането на предвидените от закона одити на счетоводните документи на кредитната институция и вложители с подобен статус в други дружества от същата група.
8. Депозити на близки роднини и трети лица, действащи от името на вложителите, посочени в точка 7.
9. Депозити на други дружества от същата група.
10. Неперсонифицирани депозити.
11. Депозити, за които вложителят на индивидуална основа е ползвал от същата кредитна институция проценти и финансови отстъпки, които са спомогнали за влошаване на финансовото ѝ състояние.
12. Дългови ценни книжа, издадени от същата институция, и задължения, възникнали от акцепти и записи на заповед.
13. Депозити във валути, различни от:
 - тези на държавите-членки,
 - екю.
14. Депозити на дружества, които са с такъв размер, че нямат право да изготвят съкратени баланси съгласно член 11 от Четвърта директива на Съвета (78/660/ЕИО) от 25 юли 1978 г., основаваща се на член 54, параграф 3, буква ж) от Договора за годишните счетоводни отчети на определени видове дружества ⁽¹⁾.

(¹) ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 90/605/ЕИО (ОВ L 317, 16.11.1990 г., стр. 60).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Ръководни принципи

Когато клон подаде молба за присъединяване към схема за допълнително покритие в приемаша държава-членка, схемата на приемашата държава-членка установява двустранно със схемата на държавата-членка по произход съответни правила и процедури за изплащане на компенсация на вложители в този клон. Следните принципи се прилагат и по отношение на изготвянето на тези процедури и при определянето на условия за участие, приложими по отношение на такъв клон (както е посочено в член 4, параграф 2):

- а) схемата на приемашата държава-членка ще запази напълно правата си да налага своите обективни и общоприложими правила по отношение на участващи кредитни институции; тя ще е в състояние да изисква предоставянето на релевантна информация и има правото да провери такава информация чрез компетентните органи на държавата-членка по произход;
- б) схемата на приемашата държава-членка ще удовлетворява искания за допълнителна компенсация при подаване на декларация от компетентните органи на държавата-членка по произход, че депозитите са неналични. Схемата на приемашата държава-членка ще запази напълно правата си да провери правото на вложителя на компенсация, съобразно собствените си стандарти и процедури, преди да изплати допълнителната компенсация;
- в) схемите на държавата-членка по произход и на приемашата държава-членка ще си сътрудничат изцяло, за да осигурят вложителите да получат компенсация незабавно и в съответните размери. По-специално, те се договарят за това как съществуването на насрещно вземане, което може да доведе до прихващане по някоя от схемите, засяга компенсацията, платена на вложителя от всяка от схемите;
- г) схемите на приемашата държава-членка ще имат право да определят и изискват вноски от клоновете за допълнителното покритие, на съответна основа, която взема предвид гаранцията, финансирана от схемата на държавата-членка по произход. За да се улесни определянето, схемата на приемашата държава-членка ще има право да приеме, че нейната отговорност, при всички обстоятелства, ще се ограничава до допълнителната гаранция, която тя е предложила над гаранцията, предложена от държавата-членка по произход, независимо от това дали държавата-членка по произход действително заплаща някакво обезщетение по отношение на депозити, притежавани в рамките на територията на приемашата държава-членка.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Списък на кредитните институции, посочени в член 12

- a) Специализирани класове испански институции, чиито правен статус понастоящем се реформира, оторизирани като:
- Entidades de Financiación o Factoring,
 - Sociedades de Arrendamiento Financiero,
 - Sociedades de Crédito Hipotecario.
- б) Следните испански държавни институции:
- Banco de Crédito Agrícola, SA,
 - Banco Hipotecario de España, SA,
 - Banco de Crédito Local, SA.
- в) Следните гръцки кредитни кооперации:
- Lamia Credit Cooperative,
 - Ioannina Credit Cooperative,
 - Xylocastron Credit Cooperative,
- както и онези от кредитните кооперации с подобен характер, изброени по-долу, които са оторизирани, или са в процес на оторизация към датата на приемане на настоящата директива:
- Chania Credit Cooperative,
 - Iraklion Credit Cooperative,
 - Magnissia Credit Cooperative,
 - Larissa Credit Cooperative,
 - Patras Credit Cooperative,
 - Thessaloniki Credit Cooperative.
-